

Dániel Halász

Falu

Nincs itt semmi. *There is nothing here.*
Nincs iskola, nincs bolt, nincs kocsmá. *No school, no grocery store, no pub.*
Még a templom is bezárt. *Even the church had to close.*

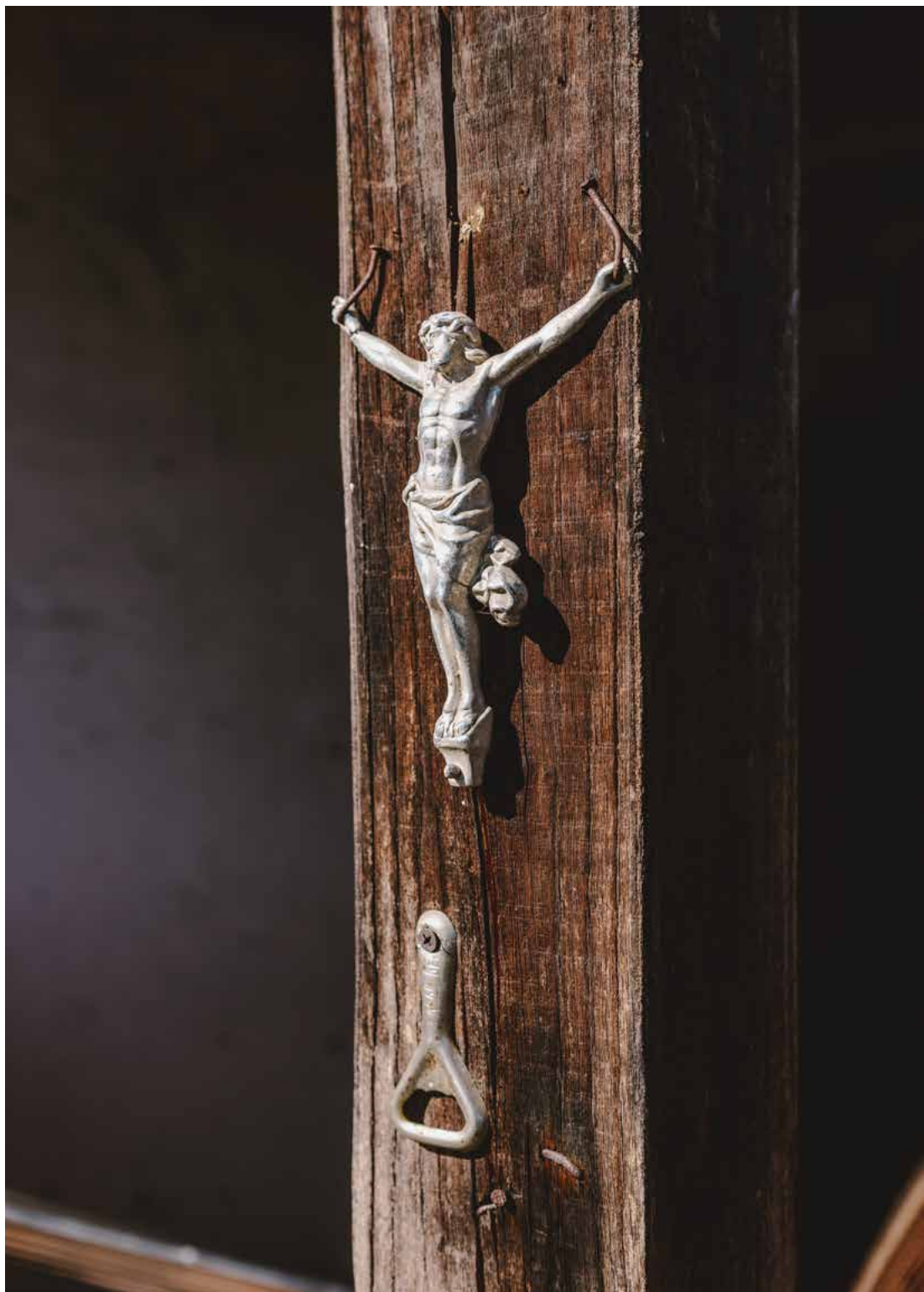

Magyarország 3155 településének
kilencvenegy százalékában
öteznél kevesebben laknak
és 166 falu lakossága száznál is kevesebb.

*In ninety-one percent percent
of Hungary's 3,155 settlements
fewer than five thousand people live,
and 166 villages have fewer than one hundred residents.*

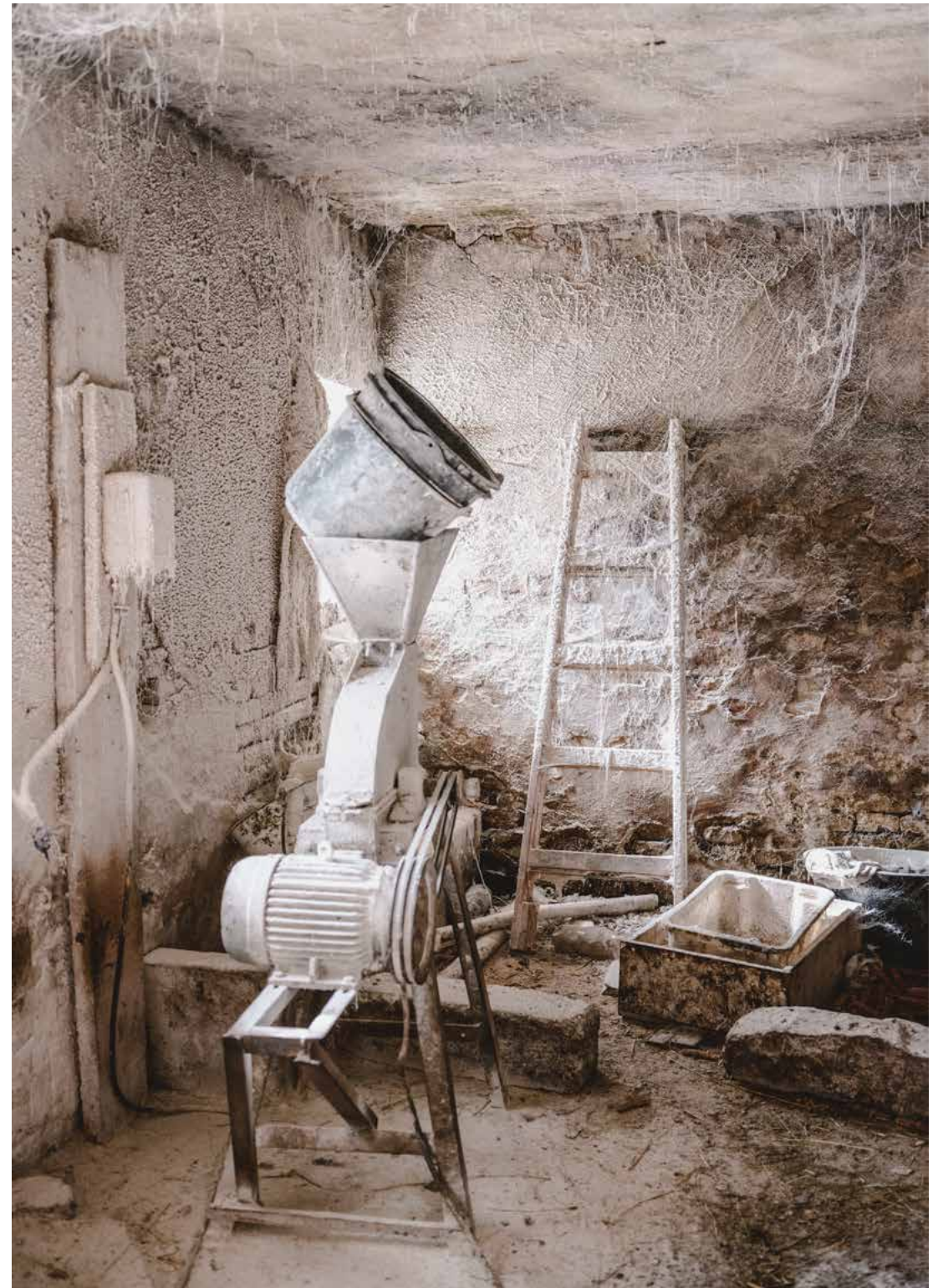
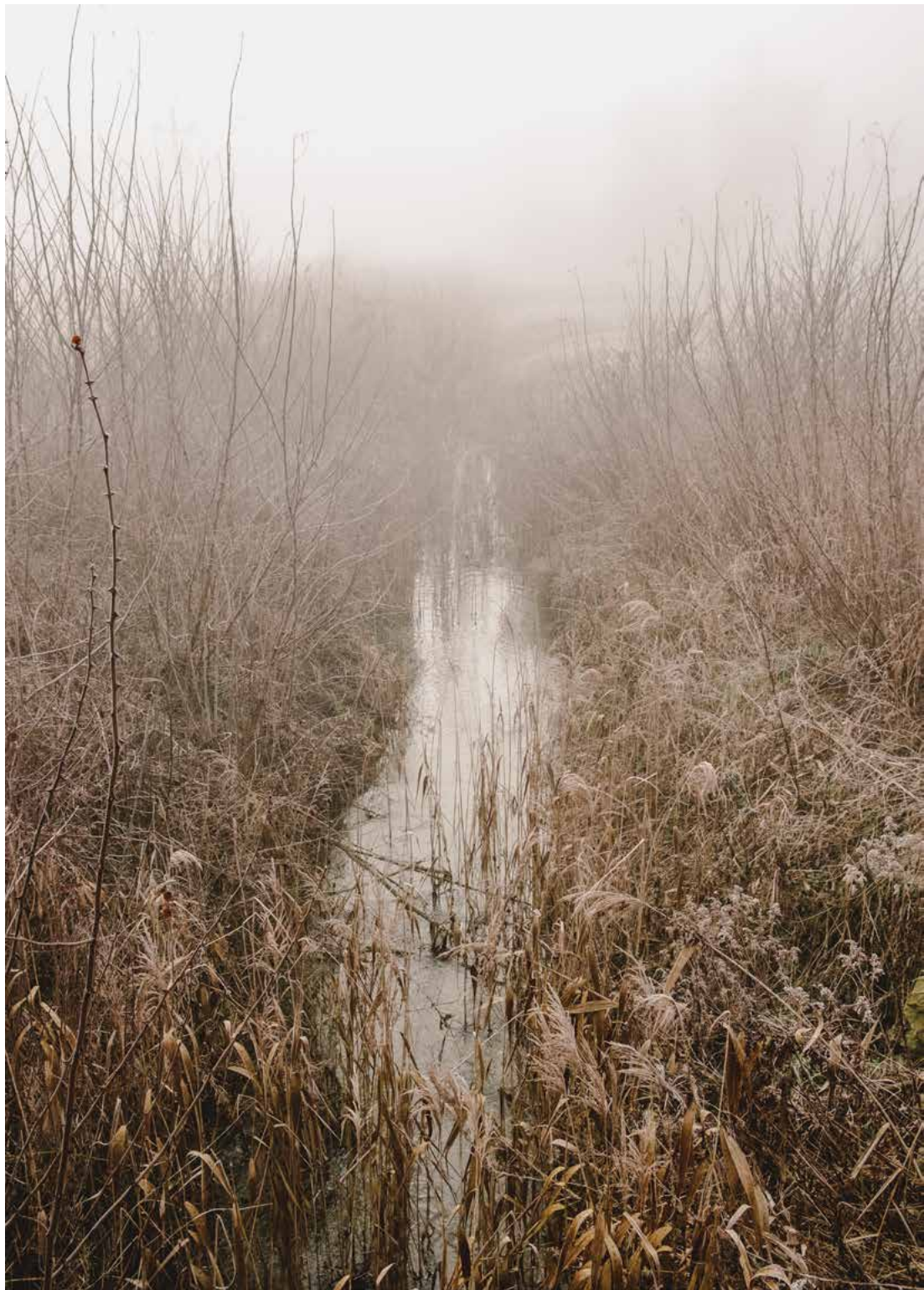

Márciustól december elejéig kint vagyok a kertbe.

From March until early December, I'm out in the garden.

Reggel fél ötkor kelünk. *We get up at half past four in the morning.*

A legközelebbi város huszonnégy km.

The nearest town is twenty-four kilometers kilometers away.

Itt bolt nincs, buszjárat nincs, autónk nincs.

There's no store here, no bus service, and we don't have a car.

Amikor meghalt a férjem, el kellett adnunk azt is.

When my husband died, we had to sell that too.

Már ezerszer megbánta,
hogy válaszolt arra a társskereső hirdetésre.
Biztos egzisztenciával, saját birtokkal rendelkező férfi
hűséges partnerét keresi.

*She has regretted a thousand times
that she responded to that dating ad.
A man with a secure existence and his own property
is looking for a faithful partner.*

Jelige, mindörökké.
Ebből csak annyi volt igaz, hogy mindörökké.

*Motto, forever.
The only true part of that was forever.*

A lakók fele nyugdíjas vagy segélyből él,
hogy hogyan boldogulnak, azt senki sem tudja,
legkevesbé ők maguk.

*Half the people are retired or live off benefits,
how they manage nobody knows,
least of all themselves.*

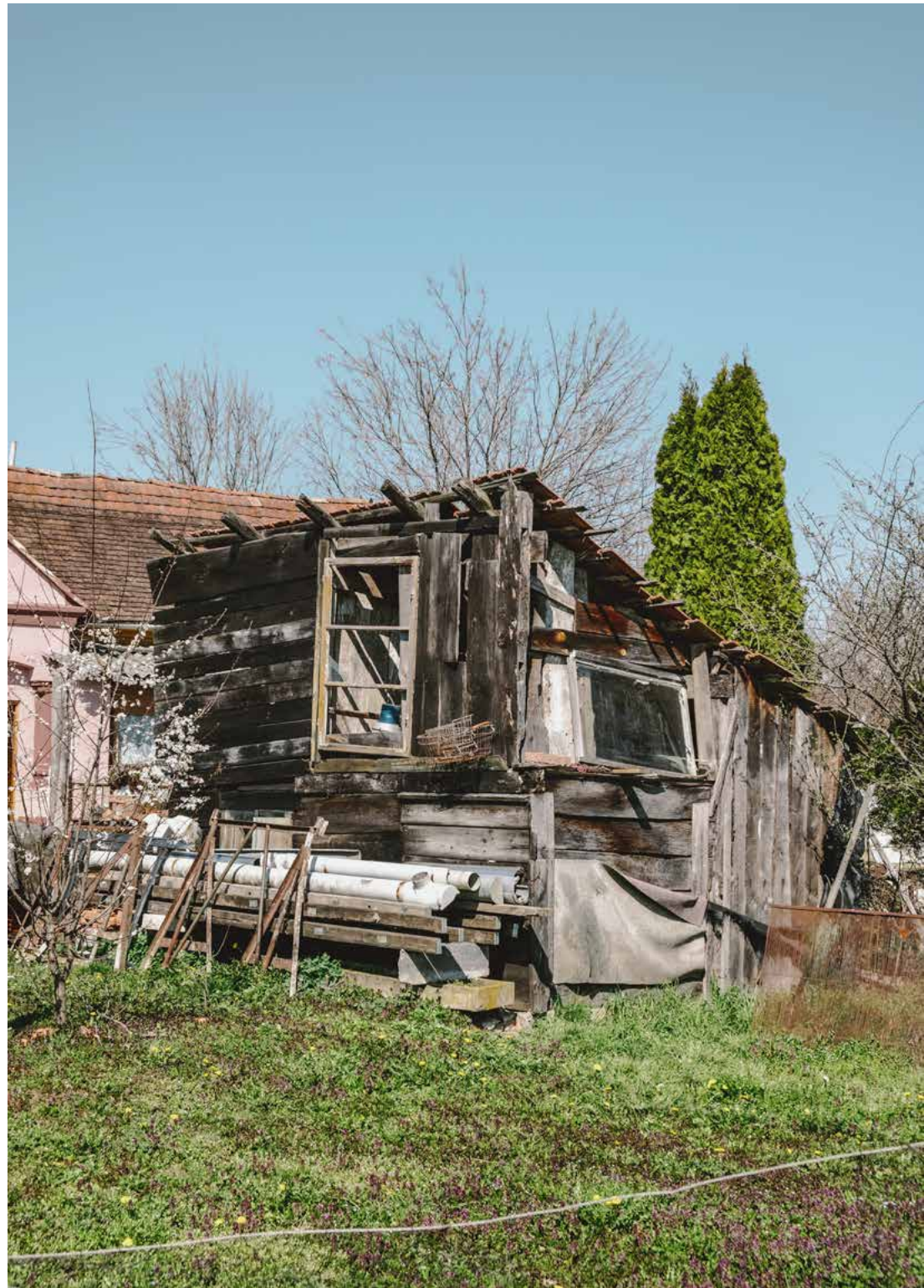
Az egyetlen munka itt a közmunka, *The only job here is communal work*
havi ötvenezerért. *for one hundred and forty euros a month.*

Ehhez viszont jobban kell lenni a polgármesterrel. *To get it, you must stay on the mayor's good side.*

Sokan félnek nyíltan beszélni,
nehogy elveszítsék még ezt az utolsó kapaszkodót is.

A mostani fiatalokat nem is lehet.. nem akarok senkit se bántani, *You can't even... I don't want to offend anyone,*
de hova lehet őket számítani? *but what can we count on the young people for these days?*

A számítógépet nézik, *They stare at the computer,*
meg ide mennek, oda mennek... *they're always off here and there...*

a számítógépből nem lehet megélni. *you can't make a living from a screen.*

Melyik fiatal fogja meg a kapát? *Which young person is going to pick up a hoe?*

Azt se tudja sok, melyik a kapa. *Most don't even know what a hoe is.*

Ekkor megkérdeztem tőle:

Then I asked him:

„Mi lenne, ha mindenki tudna repülni?”

“What would happen if everyone could fly?”

Egy pillanatra elgondolkodott és azt mondta:

He thought for a moment and replied:

„Mi nem madarak vagyunk. Mi mind emberek vagyunk.”

“We are not birds, we are all human.”

Gyerekkoromban *When I was a kid,*
inkább a nagyszüleim falujában töltöttem a nyarat, *I chose to spend the summer at my grandparents' village,*
mint hogy a családdal Görögországba menjek nyaralni. *instead of a family vacation in Greece.*

Tényleg mondjam? *Should I really say it?*
Sosem volt ilyen rossz a szegényeknek. *It has never been so bad for the poor.*
Túléltem én rezsimeket: *I've survived many regimes:*
Horthy nacionalizmusát, Rákosi kommunizmusát, *Horthy's nationalism, Rákosi's communism,*
Kádár állami szocializmusát, *Kádár's state socialism,*
de a mostani vezetés mind közül a legrosszabb. *but the current leadership is the worst of all.*
Ha tehetnék, Dunába lőnék a szegényeket. *If they could, they'd shoot all the poor into the Danube.*

Minden kő, minden fa emlékezik; *Every stone, every tree remembers;*
mi vagyunk azok, akik felejtünk. *we are the ones who forget.*

Néha félek magamtól a hirtelen természetem miatt. *Sometimes I'm afraid of myself because of my short temper.*
Tizenkilenc évesen megszúrtam egy boxost, nyolc évet kaptam. *At nineteen, I stabbed a boxer and got eight years.*
Most a fiam ül valami drogügy miatt. *Now my son is in prison for something drug-related.*
Amikor meglátogat, mindenki reszket tőle. *When he visits, everyone trembles at the sight of him.*
Százhusz kiló csupa izom. *One hundred and twenty kilos of pure muscle.*
Egyszer indulatból megvette *Once, in a fit of rage,*
egy mobil halárus teljes készletét, autóval együtt. *he bought a mobile fish vendor's entire stock, car included.*

A legjobb dolog a faluban, hogy bárhová lehet pisilni. *The best thing about a village is that you can pee anywhere.*
A városban ezért is fizetni kell. *In the city, they charge you even for that.*

Mindig nővér szerettem volna lenni egy kórházban.
Aztán meghalt a nővérem
és azóta én nevelem a gyerekeit.

I always wanted to be a nurse in a hospital.
Then my sister died, and since
then I've been raising her children.

Harminc éve költöztem ide Svájcba. *I moved here from Switzerland thirty years ago.*

Ott nem engedhettük meg magunknak ezt az életmódot. *We couldn't afford rural life there.*

Most, rengeteg csalódás után, a lovaimmal foglalkozom. *Now, after many disillusionments, I focus on my horses.*

Te vagy az első utas ezen a járaton, *You're the first passenger on this bus line*
mióta elkezdtem itt dolgozni úgy egy hónappal ezelőtt. *since I started the job a month ago.*

„Miért vagyunk mi mások?“, kérdem. *“Why are we different?” I ask.*
„Mert nem vagyunk idevalósiak“, mondja anyám. *“Because we’re not from here,” my mother says.*
„Akkor mi is zsidók vagyunk?“, kérdi a nővérem. *“Then we’re Jews too?”*
„Azok leszünk“, válaszolja anyám. *“We’ll be,” she replies.*

Megyünk és hallgatunk. *We walk and remain silent.*
Huszonhárom év van köztünk. *Twenty-three years between us.*
A huszonhármat nem lehet osztani. *Twenty-three cannot be divided.*
A huszonhárom csak magával osztható. *Twenty-three can only be divided by itself.*
Meg egyel. *And one.*

Photography:

Dániel Halász

Editing:

Dániel Halász, Flóra Pálhegyi, Ella Antonia Hassin

Book design:

Flóra Pálhegyi

Text:

based on conversations with villagers and novels by Szilárd Borbély, Noé Tibor Kiss, Sándor Tar

Typeface:

Fervm, János Hunor Vári

Paper:

Koehler Eco Sage 120g/m², Koehler Eco Mud 120g/m², Munken Pure Rough 150g/m²

Print:

Stancttechnik, Hungary

First edition: 10 copies

The project was completed in partial fulfillment of the requirements for the degrees of PhD in the Arts and Doctor of Liberal Arts, and was financed by the Műholty-Nagy University of Art and Design, KU Leuven /LUCA School of Arts -Associated Faculty of the Arts, and Robert Capa Contemporary Photography Center.

2025 (c) Dániel Halász

THANK YOU Ella for your love and support, for giving me the energy to go forward, Antal and Zsuzsa for being committed parents, Ábel Szalontai, Tímea Antalóczy, and Bart Geerts for your ongoing supervision and care, Flóra for your wonderful design, Júlia Gáspár, Hedvig Harmati, Bálint Veres, Márton Szentpéteri, and József A. Tillmann of the MOME Doctoral School for your encouragement, Arion Gábor Kudász, Oliver Udy, Ágnes Kapitány, Gábor Kapitány for your feedback and suggestions, Anikó Gál for the period of joint fieldwork, Noémi Szenoner, Zsófia Szemző, Gábor Klima, Virág Vécsey, Viktória Traub, Orsolya Láng, Máté Bartha for your friendship, László Böröcz of 2B Gallery for your patience, the staff of the Robert Capa Contemporary Photography Center, Ludwig Museum Budapest, and BAC Art Lab, the residents of the smallest villages, and the countless individuals I have encountered in various corners of Hungary who made this work possible.

Falu

